

Újévköszöntő! 2008. január 05.

Ezen a szombat reggelen csípős időre ébredtünk. Ennek ellenére készülődtünk, hiszen szokásainkhoz híven ma lesz a szakosztályunk újévköszöntő, évadnyitó túrája. Kíváncsian vártam, hogy a hideg ellenére mennyien mozdulnak ki a jó meleg szobából. A találkozáskor örömmel tapasztaltam ismét népes csapat várakozik a túrára. Hangos örömteli üdvözlésekkel és jókívánságokkal kívántunk egymásnak boldog újévet, és utána a „kis” csapat elindult.

Mivel elegendő mennyiségű hó volt, úgy döntöttem, egy nagy sétát teszünk az Ürgemezőn.

Az ismert tanösvényen indultunk el, majd a régi szánkó domb mellett folytattuk utunkat. A hó ellenére szépen haladtunk, mindenkit kipirosított a friss levegő. Élvezettel hallgattuk a fagyott hó ropogásának zenéjét a talpunk alatt. Időnként rövid pihenőt tartottunk, ahol frissítő és melegítő italokkal, és energiapótló sütivel kínáltuk egymást.

A régi szauna közelében előkerültek a hátizsákokból a pezsgős üvegek. Vidám durrogással kísérve koccintottunk az újévre és sikeres túrázást kívántunk egymásnak ebben az évben is. Természetesen a

gyerekekről sem feledkeztünk meg, mert ők gyerekpezsgővel koccintottak velünk és még apró cukorkát is kaptak.

Továbbhaladva a faház közelében egy szürkemarha-csordával találoztunk. A gyerekek csodálkozva nézték a hidegben is kint telelő állatokat, a kis bocikat. Kattogtak a fényképezőgépek. Pár szót váltottunk a csordással, majd a jókívánságok után továbbmentünk.

Közben az idő is megenyhült, jó hangulatban és beszélgetve haladtunk. Rövid pihenőt tartottunk a régi tanyavilág idejéből ott maradt szobornál. Néhányan emlékeztek rá, amikor még élet volt a tanyákon. Vidáman meséltek gyerekkori élményeikről.

Innen már az utunk hazafelé vezetett. Szép havas erdőkben, ligetekben haladtunk. Az idő egyre kellemesebbre fordult, és a napocska is kikukucskált a felhők mögül üdvözölve kis csapatunkat.

Az élen haladók hirtelen megálltak és csendre intettek bennünket. Előttünk egy őzike állt a kis nyiladékbán és csodálkozva nézett ránk. Percekig álltunk így csendben egymást figyelve. Ismét előkerültek a gépek. Az őzike még egyszer jól megnézett bennünket, majd békés nyugalommal bandukolt be az útról az erdőbe. Mintha érezte volna, hogy tőlünk nem kell tartania.

Rövidesen visszaértünk a város szélére, ahol betértünk a teniszbüfébe. Nagyné Éva vendégelt meg minket forralt borral és forró teával.

Meglepetésünkre megérkezett Szabóné Erzsike, aki frissen sült pogácsával szerzett örömet. Beszélgetéssel zártuk a túrát. Úgy tűnt

mindenkinek jólesett ez a kis téli séta, megbeszéltük: találkozunk a következő túrán is. Az évadnyitó túránk sikeres és jó hangulatú volt. Remélem az új résztvevők is kedvet kapnak a gyalogláshoz, csatlakoznak hozzánk a következő túráinkon is.

Köszönöm mindenkinek a részvételt és további szép élményeket kívánok minden túrázónak.

Péter Imre

